

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ἀπόδοσις

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέραξα, ιστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', πρὸς Ἡχον α', δευτεροῦντες τὸ α'. Εἴτα ε' πρὸς Ἡχον β', δευτεροῦντες πάλιν τὸ α'.

Ἡχος α'

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον; Ως μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντὸς Κύριε, δόξα σοι. (**Δίς**)

Γλώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, βρύει προφητείας, ιερέας τελειοῦ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς Ἑκκλησίας. Όμοούσιε καὶ Ὄμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἡχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε. (**Δίς**)

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἰ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναίδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα Όμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν Ἀγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. δ'

Λέοντος Δεσπότου

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρί, σὺν ἀγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναίδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἄγιον ἦν ἐν τῷ Πατρί, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν. Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
Ἡχος πλ. β'

Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον, ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἐτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον

σωτηρίας, οὗ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. δ'

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποίίας, γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἅρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον
Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι. **Ἐκ γ'**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἡχος δ'
Κατεπλάγη Ιωσήφ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)**

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἔօρτήν, ἔօρτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γάρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον, ἐφώτισε. **(Δίς)**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγή, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὃν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον ἐφώτισε. **(Δίς)**

N'
Oἱ Κανόνες

Ο τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Είρμῶν, εἰς η' καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Είρμῶν, εἰς ζ'. Ο Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίσ.

Πεντηκοστὴν ἔօρτάζομεν.
Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωδὴ α' Ἡχος βαρὺς Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται».

Ἐργω, ως πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη, τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον· πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἐτερος Κανὸν ἰαμβικὸς

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων

Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἥκας ἐπιχθονίοις
Οἴα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος ἀύλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ

Ωδὴ α' Ἡχος δ' Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)
«Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,
Ὀρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα.
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὑψιστὸν θρόνον
Συνεδριάζων, ἔκχεω τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον

Ὄρος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν.
Ἐργον γὰρ ἐκπεράνας, εὕφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαίᾳ, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι Ἡχος βαρὺς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι
δεδόξασται».

Ἡχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)
«Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,
Ὀρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

Ωδὴ γ' Ο Είρμος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἔως ἀν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ
δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε».

Ἡ τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὄμονοησάντων,
εἰς μίαν ἀρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾧ ἐστερεώθημεν.

Είρμος ἄλλος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐρρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη·
Τήτρας γὰρ ἔξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἔξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Ὕπεροπτὸν ἔξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὐ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἔξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἥχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι
Ὕχος βαρὺς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τὴν ἔξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἔως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Τιερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐνῷ στερεωθήσεσθε».

Ὕχος δ'

«Ἐρρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Κάθισμα Ὅχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἑρασταὶ χαρὰς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρῷην δειλιῶντες, ως τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον σήμερον ἔξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαοὺς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, δρώμεναι ώσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. (Δίς)

Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστὲ ἔλευσιν, ἀνεβόᾳ τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας».

Ὄ ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθείς, πρῷην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρί, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηνεν, ως πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμὸς ἄλλος

«Ἄναξ ἀνάκτων, οὗτος ἔξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών, Πατρὸς ἔξ ἀναιτίου.
Ἴσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἔξέπεμψας ώς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε».

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ κεραννὺς συντεθειμένῃ φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἔξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὃ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ.

Ἐν γὰρ προσώποις οἵδε τριτοῖς οὐσίαν,
Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν.
Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας.
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὄλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι
Ὕχος βαρὺς [TO AKOYTE](#)

«Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα, τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας».

Ὕχος δ' [TO AKOYTE](#)

«Ἄναξ ἀνάκτων, οὗτος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου.
Ίσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε».

Ωδὴ ε' Ο Είρμος [TO AKOYTE](#)

«Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα».

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν, Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός, μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ᾧ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Είρμος ἄλλος [TO AKOYTE](#)

«Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
ὝΩ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Καθώς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατροσθενὲς ξύμμορφον, δὲν Σωτὴρ ἔφη.

Ἴῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἀμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεὸς Λόγος πάνταρχος, ἄχραντον δόμον.
Ὀμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,
Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι
Ὕχος βαρὺς [TO AKOYTE](#)

«Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα».

Ὕχος δ' [TO AKOYTE](#)

«Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,

Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ω τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

΄Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

«Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε».

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρεύστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Είρμὸς ἄλλος [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

«Ἴλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν, ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ὄλον τὸν Άδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα».

Ἴμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰώνιως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
Ὑλῆς ἀπεχθοῦς καυστικῶν μολυσμάτων,
Ῥύπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ὀρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,
Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποππυσμάτων,
Ωκιστα δεικνύς, πυρπνόως καθιδρύεις.

Καταβασίαι ΄Ηχος βαρὺς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

«Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε».

΄Ηχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

«Ἴλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν, ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ὄλον τὸν Άδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα».

Κοντάκιον Έχος πλ. δ'

Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅγψιστος· οτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

΄Ο Οἴκος

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμιθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐνώσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιον σου Πνεῦμα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑΙΟΥ

΄Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

«Οι ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὄσιοι Παιᾶνες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Πητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἣς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὄρθιοδόξως θεολογοῦμεν· Θεὸν Πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα· Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Είρμὸς ἄλλος [TO AKOYTE](#)

«Σύμφωνον ἔθρόησεν ὄργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοῶν· Τριάς μόνη,
Ίσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἡγνοηκότες,
Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην.
Ῥήσεις ἔνεικούσθησαν ὡς Ἀποστόλων.
Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως.
Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα,
Ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ θεαρχικωτάτου
Οἶς ἐκχεῶ, φήσαντος οἴά περ Λόγου,
Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριτὴ μὲν εὔμοιρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,
Ὄπως ὑπεμφήνειε τρεῖς ὑποστάσεις,
Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας,
Ἄλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρίᾳ,
Υἱὸς Πατήρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασίαι

Ὕχος βαρὺς [TO AKOYTE](#)

«Οι ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὄσιοι Παιᾶνες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὕχος δ' [TO AKOYTE](#)

«Σύμφωνον ἔθρόησεν ὄργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοῶν· Τριάς μόνη,
Ίσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

Ωδὴ η' Ο Είρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ καὶ Παιᾶς ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῷδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ζωτικῆς ἐξ ὑψους βιαίας φερομένης, ἡχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων εἴδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρρητορεύοντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ θιγομένω προβαίνοντες ἐν ὅρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν, δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὅρει Σιών,

ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, πνευματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είρμὸς ἄλλος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὄ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
Ὕμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ώς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις».

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσσών ἐπῶν,
Ἄ πατρακουσθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ θέα,
Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκειούμενη,
Ἡλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότως ἴόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Ὑπάρχον, ἦκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆν ώς ἄημα, τοῖς σοῖς οἰκέταις,
Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.

Ὕσε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ὡς μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἀκτιστοσυμπλαστουργούνθρον σέθεν,
Ίεὶς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι Ὕχος βαρὺς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ
καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῷδοὶ ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερψυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὕχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὄ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
Ὕμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ώς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις».

Ωδὴ θ' Ο Είρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ
ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ
μεγαλύνομεν». (**Δίς**)

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὄχούμενος, τὴν νῦν
ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν
ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἡκούετο· τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος
χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν
μυούμενοι.

Είρμὸς ἄλλος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,
Τῆτρεῦνον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἴλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν». (*Δίς*)

“Υδειν ἔσικε τὴν φυσίζων Κόρην.
Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν.
Ὄς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Οσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἥλλοιωμένοι,
Οθνείαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην
Ισοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι

Ὕχος βαρὺς [το ακούτε](#)

«Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυνοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ
ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ
μεγαλύνομεν».

Ὕχος δ' [το ακούτε](#)
«Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,
Τῆτρεῦνον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἴλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν».

Ἐξαποστειλάριον Ὅχος γ' Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις [το ακούτε](#)

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς,
τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον πάντας. (*Δίς*)

Ἐτερον Ὅχος ὁ αὐτὸς

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις
ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἀγίαν. (*Ἄπαξ*)

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ίστωμεν Στίχους σ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά.
Ὕχος δ'

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἄγιον ἐν πυρίναις
γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ
Χριστοῦ, ἐγένετο ὕχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι,
καὶ πάντες ἥρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ρήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἀγίας Τριάδος.
(*Δίς*)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἦν μὲν ἀεί, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὕτε ἀρξάμενον, οὕτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον; ζωή, καὶ ζωοποιοῦν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν;
αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατήρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων
γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος. (*Δίς*)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, φῶς, καὶ ζωή, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν,
εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦν ον καθαῖρον τὰ πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν,
ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἀπαντεῖς, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων

έστεφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων. (Δίς)

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. β'

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α'
῾Ηχος β'

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ρῆμα καὶ νῦν νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῃλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὅρματα αὐτῶν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'
῾Ηχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ἔπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιδών ἀντιλάβοιτό σου.
Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ'
῾Ηχος πλ. δ'

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαργηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ὁτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου· Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. δ'

Εύλογητὸς εῖ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. δ'

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἄντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Κοινωνικὸν

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Άλληλοντα.